

:: NOVOLETNO SREČANJE MLADIH V ZAGREBU 2006 ::

Ta znak ste v zadnjem času veliko videvali. Pod tem se skriva vsakoletno evropsko srečanje mladih v organizaciji Taizejskih bratov, ki je bilo letos v Zagrebu. Vsak, ki se ga je udeležil, je sprejel izzive, ki jih prinaša, in se zлил z brezmejno množico mladih. Vsak je imel svoj razlog, da je prišel, v glavnem pa smo čutili vsi: ob koncu leta, ki je vendarle nekaj posebnega, je priložnost, da naredimo nekaj zase, da se umaknemo hrupnemu praznovanju in raje na drugačen način stopimo z upanjem v novo leto. V molitvi, ki ji sicer ne morem reči ravno »zbrana«, ker se je marsikdo boril in tudi izgubil boj s svojimi vekami v zasanjanem vzdušju ob plapolanju sveč tiste noči po cerkvah po Zagrebu. Gotovo pa je čisto nekaj drugega kot sedenje za televizorjem ali stanje na kakšnem trgu, kjer nikoli ne veš, če jo boš odnesel brez posledic...

28. Deceber 2006 - 1. Januar 2007

Sama sem bila drugič na tovrstnem srečanju in sem šla s pripravljeno skupino. Šli smo že 26. decembra ob 6.00 zjutraj in naša naloga je bila najprej sprejeti ostale Slovence, potem pa še ostale naloge. Sam sem se tudi letos odločila, da bom sodelovala pri petju in sem prva 2 dneva imela samo pevske vaje. Saj je naporno, ampak vredno truda.

Dodelili so nas v precej oddaljeno župnijo Sv. Franja Ksaverskega, tam pa smo dobile nastanitev pri Marijinih sestrah čudodelne svetinje. Peš so nas poslali do njih 10 deklet iz Slovenije, Hrvaške in Nemčije, z vso prtljago, pol ure hoda z veliko stopnicami. Poleg tega so nam za vodiča dali nekega mladeniča, ki ni poznal poti do samostana, zato se nam je vse skupaj precej zamerilo. Ampak sestre so nas tako lepo sprejele in naravnost razvajale z zajtrki in celo svoj tuš (poleg že prej dodeljenega) so nam dale na razpolago. Ko smo povedale, da smo 4 iz Slovenije, je ena rekla: »Ja, saj pol ste pa naše!« Pri tem je treba dodati, da je njihov sedež v Ljubljani, ustanoviteljica pa je Slovenka.

Dnevi so potekali mirno, če odštejem vse hitenje, ki sem ga imela kot pevka, ker smo morali biti med prvimi pri deljenju obrokov, če smo hoteli pravočasno priti v halo. Sodelovali smo tudi pri maši 31. decembra v stolnici, ki so jo prenašali po televiziji tudi po Evropi, kar je pomenilo, da smo prejšnje popoldne porabili za vaje. Za ogled mesta praktično nisem imela časa, kar končno niti ni bil moj namen. Imeli smo še nacionalno srečanje in slovensko mašo, kar tudi vzame svoj čas, delavnice sem pa skoraj popolnoma spustila.

Naj še zaključim: čeprav sem samo dvakrat doživela tak konec leta, si ne morem več predstavljati, kako bi bilo brez tega. Je en poseben balzam za dušo, ki mi da možnost, da se malo poglobim vase in predvsem odklopim od norega sveta še vmes, ne le ob koncu šolskega leta, kot je bila pri meni doslej praksa.

Za več odzivov in predvsem fotografij pa priporočam še ogled strani:

- http://www.drustvo-skam.si/esm/odmevi_zagreb06.php
- http://www.taize.fr/en_article4207.html?lang=sl

Mira